

## **A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!**

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság *Budapesten, 2009. év október hó 27. napján* megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

### ***í t é l e t e t:***

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társa ellen indult bűnügyben a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 24.Bf.XI.5554/2008/6. számú ítéletét I. rendű és - a jogerő feloldása mellett - II. rendű vádlott tekintetében ***megváltoztatja*** annyiban, hogy az I. rendű vádlottat tettesként, és a II. rendű vádlottat mint bűnsegédként az ellenük egy rendbeli készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel való visszaélés vétsége (Btk. 313/C. § 7. bekezdés a) pontja) miatt emelt vád alól felmenti.

Egyebekben a másodfokú ítéletet mindkét vádlottal szemben helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

### ***I n d o k o l á s:***

A Budai Központi Kerületi Bíróság 3.B.XI.815/2007/30. számú 2007. december 3. napján kelt ítéletével az I. r. vádlottat rablás büntette, 5.rb. társtettesként elkövetett egyedi azonosító jel megghamisításának büntette, készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége, 2 rb. lopás vétsége, 3 rb. lopás büntette és 11 rb. közokirattal visszaélés vétsége miatt - halmazati büntetésül - 3 év börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A II. r. vádlottat bűnsegédként elkövetett rablás büntette, 5 rb. társtettesként elkövetett egyedi azonosító jel megghamisításának büntette, bűnsegédként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége, bűnsegédként elkövetett 2 rb. lopás vétsége, 4 rb. - 3 esetben bűnsegédként, 1 esetben tettesként elkövetett - lopás büntette és 15 rb. közokirattal visszaélés vétsége (4 esetben tettes, 11 esetben bűnsegéd) miatt - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az I. r. vádlott esetében rendelkezett az előzetes fogvatartásban eltöltött időnek a kiszabott büntetésbe beszámításáról, továbbá a bűnjelekről, a polgári jogi igényről, a le nem rótt illetékről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene I. r. vádlott és védője, valamint a II. r. vádlott és védője fellebbeztek a kiszabott büntetés enyhítése, illetőleg a rablás büntette tekintetében - eltérő jogi minősítése - érdekében.

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 24.Bf.XI.5554/2008/6. számú, 2008. december 5. napján kelt ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta. Mindkét vádlottat az ellenük a 11 rb., illetőleg a 15 rb. okirattal visszaélés vétsége miatt emelt vád alól bizonyítottság hiányában felmentette.

A II. r. vádlott börtönbüntetését négy év próbaidőre felfüggesztette, a közügyektől eltiltást mellőzte, pontosította az I. r. vádlott őrizetének befejező napját, a bűnjelekre vonatkozó rendelkezéseket, a le nem rótt illeték és a bűnügyi költség összegét.

Az okirattal visszaélés vétségében az elsőfokú bíróság bűnösséget megállapító, majd a másodfokú bíróság felmentő ítéleti rendelkezése nyitotta meg a harmadfokú eljárást, és a Be. 386. § (1) bekezdés b./ pontja szerint a Fővárosi Bíróság másodfokú ítélete ellen.

Az I. r. vádlott és védője jelentett be fellebbezést a kiszabott büntetés enyhítése végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.39/2009. számú átiratában - és képviselője az ítélőtábla nyilvános ülésén is - a Fővárosi Bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A vádlott védője a nyilvános ülésen is vitatta a rablás jogi minősítését a kapcsolatos tényállási rész megalapozottságát és kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság a felmentő rendelkezés ellenére nem csökkentette az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés mértékét, noha a II. r. vádlott esetében így járt el.

A védelmi fellebbezést más okból találta a Fővárosi Ítélőtábla alaposnak.

A Fővárosi Ítélőtábla a másodfokú ítéletet és a megelőző első- és másodfokú eljárást a Be. 387. § (1) bekezdésében foglalt körben felülbírált.

Felülbírálata során azt állapította meg, hogy az első- és a másodfokú eljárásban nem merült fel olyan eljárási szabálysértés, amely a Be. 399. § értelmében az ítélet hatályon kívül helyezését tette volna szükségessé. Az eljáró bíróságok a perrendi szabályok maradéktalan betartása mellett folytatták le az eljárást.

Az elsőfokú bíróság a lelkiismeretes lefolytatott bizonyítási eljárásban a tényállást kellően felderítette, különös figyelemmel vizsgálta a vádlottaknak a rablás bűncselekménye körében tett tagadó vallomását és kellő alapossággal, a felderített bizonyítékok ésszerű és gondos mérlegelésével vont következtetést a sértett szavahihetőségére és az események pontos történésére, a vádlottak bűnösségére.

A másodfokú bíróság a fellebbezések tartalma miatt is igen alaposan és körültekintően vizsgálta e körben a tényállás megalapozottságát, és további

érvekkel is megerősítette a vádlottak bűnösségét megállapító elsőfokú bírói mérlegelés indokait.

A Fővárosi Bíróság a vádlottak terhére rótt, az elsőfokú ítéletben és a lopási cselekményekkel egyidejűleg megszerzett okiratokkal összefüggésben a történeti tényállást az iratok alapján - a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontjának felhívásával - azzal egészítette ki, hogy „a vádlottak a lopási cselekményekkel, illetve a rablással megszerzett közokiratokat nem tartották meg, eldobták, azok tartós megszerzése nem állt szándékukban”. Továbbmenően a másodfokú bíróság kisebb körben az előéleti és a személyi körülmények adataival is pontosította és kiegészítette az elsőfokú bíróság tényállását.

A pontosított történeti tényállásból a Fővárosi Bíróság azt a jogi következtetést vonta le, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a vádlottak bűnösségét közokirattal visszaélés vétségében is megállapította, mivel a tartós megszerzésére irányuló vádlotti szándék nem állt fenn. A vádlottak a más bűncselekmény kapcsán birtokukba jutott közokiratot minden esetben eldobták. Erre figyelemmel felhívva a 2008. évi 292. számú jogesetet és a 2000. évi 339. sz. BH-t mindkét vádlottat az okirattal visszaélés vétsége miatt ellenük emelt vád alól bizonyítottság hiányában felmentette a Be. 331. § (1) bekezdése és a Be. 6. § (3) bekezdés b./ pontja alapján.

A Fővárosi Bíróság az elsőfokú bíróság jogi minősítését az egyedi azonosító jel meghamisítása büntetnének rendbeliségét illetően is pontosította. Mivel a vádlottak ugyanannak a gépkocsinak a rendszámabláját rövid időn belül egységes akarat elhatározással többször távolították el, ezért folytatólagosan követték el a terhükre rótt, közbizalom elleni bűncselekményt.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú eljárásban kiegészített és helyesbített tényállás megalapozott, mert az értékelt bizonyítékokkal összhangban áll, ezért az a Be. 388. § (1) bekezdése értelmében a harmadfokú eljárásban is irányadó.

Az ítéltábla a személyi körben az I. r. vádlott előéletét érintően az időközben bekövetkezett változások miatt a Be. 388. §-át felhívva a tényállást a következők szerint **egészíti ki:**

- a Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.B.20.687/2007/12. számú 2008. év október hó 7. napján kelt és 2008. év október hó 10. napján jogerős ítéletével az I. r. vádlottat hamis vád büntette, folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntette és 12 rb. magánokirat-hamisítás vétsége miatt - halmazati büntetésül - 1 évi 10 hónapi - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésére ítélte. A bűncselekmények elkövetési ideje: 2003. év március hó 25. napjától június hó 7. napjáig.
- A Szentendrei Városi Bíróság 1.B.55/2008/10. számú 2009. év február hó 11. napján kelt és jogerős ítéletével az I. r. vádlottat lopás vétsége és más bűncselekmények miatt 10 hónap - végrehajtásában 2 évre felfüggesztett -

börtönbüntetésre ítélte a 2003. év január hó 9. napján elkövetett bűncselekmények miatt.

- A Budapesti V. és XIII. kerületi Ügyészség B.2902/2009/8-I. szám alatt vádiratot nyújtott be az I. r. vádlott ellen rablás büntette és 2 rb. lopás büntette miatt a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz. A vád tárgyává tett bűncselekmények elkövetési ideje 2009. év április hó 23. napja. Az I. r. vádlottat az elkövetés napján a rendőrség őrizetbe vette, majd a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2009. év április hó 25. napján Ün.157/2009. számú végzésében elrendelte az előzetes letartóztatását, és jelenleg is ebben az ügyben van fogva.

A védő részleges megalapozatlanságra való hivatkozása nem helytálló, indítványa a bizonyítékok felülmérlegelését célozta, amelyre megalapozott történeti tényállás mellett nincs törvényes lehetőség.

A harmadfokú eljárásban irányadó, megalapozott tényállásból a Fővárosi Bíróság helyesen vont jogi következtetést a sérelmezett rablás büntettének jogi minősítése és a felmentő rendelkezést eredményező okiratokkal visszaélés vétségével kapcsolatban. Utóbbi körben a másodfokú bíróság jogi értékelését és indokolását megerősítette a Legfelsőbb Bíróság időközben meghozott 1/2009. számú jogegységi határozata. E szerint a Btk. 277. §-ának (1) bekezdésében meghatározott okirattal visszaélés vétségének „megszerzés” elkövetési fordulata nem azonos a Btk. 316. §-ának (1) bekezdésében írt „elvétel” elkövetési magatartással. A „megszerzés” megvalósulásához viszonylag hosszabb ideig tartó, visszaélésszerű, a közokiratok iránti bizalom megingatására alkalmas birtoklás szükséges. Pusztán arra tekintettel, hogy a tetten ért tolvaj az idegen dologgal együtt - rövid időre - okiratot is magához vett, a lopás bűncselekményével [Btk. 316. § (1) bekezdés] halmazatban az okirattal visszaélés vétségének [Btk. 277. § (1) bekezdés] - eshetőleges szándékú megszerzése - nem állapítható meg.

A jogegységi határozat indokolása szerint amennyiben az elkövető a lopott táskával együtt az abban szokásosan elhelyezett közokiratokat is elveszi, majd a közokirat birtoklásával rövid időn belül a sértetthez történő visszajutást lehetővé tévő módon felhagy, az annak megszerzésére irányuló eshetőleges szándék nem állapítható meg.

Annyiban tévedett a Fővárosi Bíróság, hogy a vádlottak felmentésének a jogcíme helyesen bűncselekmény hiánya az ítélet jogi indokolásában felhívott bizonyítottság hiányával szemben, ezért a Fővárosi Ítéltábla a felmentés jogcímét az utóbbi szerint pontosította.

A jogegységi határozat nem tartalmaz jogértelmezést a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés bűncselekményével, azonban a jogegységi határozatban kifejtett jogelvet alkalmazni kell abban az esetben is, ha az elvétel nem okiratot, hanem készpénz-helyettesítő fizető eszközt (bankkártyát) érint. A Btk.

313/C. § (7) bekezdés a./ pontja szerinti vétségnek a jogtalan megszerzéssel történő megvalósítása szó szerint azonos elkövetési magatartást a közokirattal visszaélés vétségével. Az irányadó tényállás értelmében az I. r. és a II. r. vádlott, az 1. számú tanú bankkártyáját is megszerezték a táskájával együtt, majd azt eldobták, és amikor egy ismeretlenül maradt hajléktalan megtalálta azt visszaszolgáltatta a sértettnek. E tényállás értelmében a vádlottak nem kívánták felhasználni a bankkártyát, azt véletlenül szerezték meg az eltulajdonítani szándékozott pénzzel együtt. Annak azonnali eldobása ugyanúgy nem utal a tartós megszerzés szándékára, amint azt az okiratokkal kapcsolatban a Fővárosi Bíróság megállapította. A kifejtettekkel azonosan foglalt állást a Fővárosi Ítéltábla az 1.Bf.128/2008/23. számú ügyben.

Az EU Tanácsa 2001. május 28-i Kerethatározata 2. cikk c./ pontjából következően a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök esetében a csalárd felhasználás céljából történő átvételt, megszerzést rendeli és tartja büntetendő magatartásnak. A büntető törvénykönyv rendelkezése, a jogegységi határozat tartalma, az uniós kerethatározat és az adott tényállás együttes értelmezése alapján a vádlottak pénzt kívántak szerezni a sértett táskájából, de a táska további tartalmának megszerzése nem állt szándékukban, így a bankkártyát sem kívánták felhasználni, attól azonnal megszabadultak. Mivel a kártya időleges, véletlenszerű megszerzésével nem valósítottak meg bűncselekményt, azért a Fővárosi Ítéltábla a harmadfokú fellebbezéssel érintett I. r. vádlottat és a Be. 349. § (2) bekezdés és 358. § alkalmazásával - a jogerő felbontása mellett - a fellebbezéssel nem érintett II. r. vádlottat bűncselekmény hiányában felmentette az ellenük emelt vád alól.

A Fővárosi Ítéltábla a további felmentő rendelkezés ellenére sem tartotta indokoltnak a kiszabott büntetés enyhítését. Az I. r. vádlott a két folyamatos büntetőeljárás hatálya alatt követte el az újabb bűncselekményeket, amelyek tényleges tárgyi súlyát a rablási és a lopási cselekmények jelentik. A kiszabott büntetés tett-arányos és méltányos, szóba sem jöhetett annak enyhítése. A védő az ítélet belső arányaira történő hivatkozása azért nem foghatott helyt, mert a II. r. vádlott büntetése a felfüggesztés alkalmazásával enyhe büntetés.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság másodfokú ítéletét a Be. 398.§ szerint részben megváltoztatta, míg törvényes rendelkezéseit a Be. 397. § alapján helybenhagyta.

*B u d a p e s t, 2009. év október hó 27. napján*

*Dr. Tóth Éva s.k.  
a tanács elnöke*

*Dr. Mató Ágnes s.k.  
előadó bíró*

*Dr. Kiss Sándor s.k.  
bíró*

A Fővárosi Bíróság 24.Bf.XI.5554/2008/6. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bhar.18/2009/13. számú ítéletében foglalt változás mellett az I. r. és a II. r. vádlottakkal szemben jogerős - a II. r. vádlott tekintetében a szabadságvesztés kivételével - és végrehajtható!

***B u d a p e s t, 2009. év október hó 27. napján***

***Dr. Tóth Éva s.k.  
a tanács elnöke***

***Kiadmány hitelül:  
tisztviselő***